JESUS KOMMER TILBAGE

23/24 SEPTEMBER

2025

Joshua Mlakela

JESUS KOMMER TILBAGE 23/24 SEPTEMBER 2025

KUN UDKAST TIL OVERSÆTTELSE

Først udgivet den 6. juli 2025 på original engelsk af Truth Limited

En gratis version af denne publikation kan downloades fra Internet Archive.

Indholdet af denne besked er teoretisk set så jordrystende og universelt, at det kræver, at denne e-bog oversættes frit, uden nogen ophavsretlige overvejelser, på ethvert sprog eller dialekt og ligeledes distribueres frit overalt i denne verden.

UDGIVERENS BEMÆRKNING

Jesus Kristus vender tilbage for at tage den kristne kirke væk enten den 23. eller 24. september i den gregorianske kalender. Disse to datoer svarer til trompetfesten i Israel samt starten på det jødiske religiøse nytår (Rosh Hashana) i år 5786. I kirkesprog er dette den længe ventede bortrykkelse af kirken og er blevet sammenlignet med det åndelige ægteskab mellem Jesus og kirken som hans jomfruelige "brud." Det vil finde sted på et øjeblik på tværs af alle verdens tidszoner, og der er ingen tvivl om, at de, der er på den internationale rumstation, ikke vil blive undtaget. Millioner forventes at forsvinde sporløst og efterlade deres krøllede tøj – og kaste resten af verden ud i en syvårig trængselsperiode, der vil slutte med Jesu genkomst for anden gang. Denne gang vil han gøre det åbent den 15. september 2032 på den jødiske forsoningsdag (Yom Kippur) for at herske fra Jerusalem over hele Jorden som kongernes Konge og herrernes Herre.

Sådan lyder dette vidnesbyrd fra Joshua Mhlakela fra Johannesburg, skrevet her for ham af en tidligere kristen avisreporter. Det er baseret på de to YouTube-podcasts med Broder Joshua – God's Voice Daily og Centwinz, der blev sendt i juni 2025. Siden da er hans vidnesbyrd blevet styrket af en sydafrikaner, en søster i Kristus, der i dag vidnede om, at Jesus havde dikteret en skriftlig erklæring til hende, der bekræftede, at han VIL vende tilbage ved den kommende trompetfest. Maran Atha!

Mit navn er Joshua Mhlakela. Jeg bor i Johannesburg, men kommer fra Cape Town. Jeg tror på Jesus, og i dag er jeg klar til at sige det, han har sendt mig for at sige til verden derude. Jeg er ikke en apostel, præst eller biskop - bare en simpel genfødt, blodvasket troende på Jesus. Jeg har vandret med Herren i nogle år nu. Så jeg kan sige, at jeg kender ham personligt. Jeg vil bare gerne sige til alle, at bortrykkelsen er over os. Selv hvis du ikke er klar til den - er den klar til dig.

Før jeg blev født i 1982, havde min far en drøm, hvor han fik besked på at kalde mig Joshua. Dette var længe før der var teknologi tilgængelig til at bestemme kønnet på et ufødt barn. Men på grund af nogle fødselskomplikationer advarede lægen mine forældre om, at jeg ville komme derfra død eller såret. Da jeg endelig kom herfra uden problemer overhovedet, erklærede lægen mig for et mirakelbarn.

Samme dag som jeg blev født, lå min mor og lå på maven med mig, da hun følte en åndelig kraft komme over sig for at kvæle hende. Hun kæmpede mod denne kraft og var lige ved at vende sig om, idet hun glemte, at jeg lå på maven. Hvis hun havde vendt mig om, ville jeg være faldet på gulvet og have skadet mig selv, måske dødeligt. Men så mindede Gud hende om min tilstedeværelse, så hun holdt fast i mig, og den ånd forsvandt.

Da jeg var omkring fire eller fem år gammel, blev jeg kidnappet i omkring en måned af en person, der kendte min familie. Mirakuløst nok gav en indisk person politiet et tip, og de og mine forældre kom og reddede mig. Jeg huskede den tid – jeg sad bare på trappen et sted, jeg ikke kendte, og græd hele dagen.

Da jeg var teenager på 16 eller 17 år, kæmpede jeg med selvmordstanker. Jeg ville så gerne tage mit liv, og fjenden gav mig muligheder for at gøre det. Jeg husker denne ene gang, hvor jeg forsøgte at tage mit liv, men lige da jeg var ved at gøre det, stoppede Gud mig.

Så døden fulgte mig lige fra den dag jeg blev født. Det er et almindeligt ordsprog, at alle skal dø, men ifølge Bibelen er der en gruppe mennesker, der aldrig vil se døden. I 1 Korintherbrev 15:51-52 siger Paulus: "Vi skal ikke alle sove hen." Med andre ord skal vi ikke alle dø, men i et nu, på et øjeblik, skal vi alle forvandles. Vi vil blive forvandlet fra det dødelige til det udødelige. Gud vil give os nye legemer, hvorigennem vi aldrig vil dø. Så jeg tror, at dødens ånd fulgte mig, fordi Satan måske allerede dengang var klar over, at mit fremtidige kald i livet ville være at fortælle alle, at der er en gruppe mennesker i fremtiden, som Gud ville udvælge til ikke at se døden. Så døden er min fjende, og døden er Guds fjende.

Amos 3:7 siger: "Herren gør intet uden at åbenbare sin plan for sine tjenere, profeterne." Jeg er ikke en profet, men jeg er en Herrens tjener. Og i dag åbenbarer Gud også sin plan for verdens mennesker.

I år 2000 blev jeg kristen. Jeg gav mit liv til Jesus, da jeg stadig var teenageår efter at have kæmpet med selvmordstanker. Jeg tror, jeg var 19, da jeg kom til Jesus og gav mit liv til ham. Selve det år, mens vi var tilknyttet den kirke, hvor jeg var, plejede vi at besøge folk i deres hjem for at bede for dem. En eftermiddag, da jeg kom ud fra disse hjem og ud på gaderne, bemærkede jeg, at der ved siden af os var en engel, så høj som en bygning eller det højeste træ i nærheden. Denne engel bar et sværd, og han blev ved med at se sig omkring, som om han ville beskytte os. Mine ledsagere var dog ikke klar over dette. Jeg sagde ikke noget til dem dengang, fordi jeg ikke vidste, hvad jeg skulle stille op med det. Under alle omstændigheder var det en af mine første oplevelser af den åndelige verden som en genfødt kristen. Nogle gange gik jeg til eller fra kirke, og jeg var så fyldt med Guds Hellige Ånds nærvær, at jeg følte, som om Jesus gik ved siden af mig, selvom jeg ikke kunne se ham.

I 2003 blev jeg assisterende præst i den samme kirke, som jeg gik i. En nat så jeg fremtiden i en drøm. Jeg så mig selv på en åben mark en mørk nat. Jeg kiggede på jorden, og jeg indså, at den var blevet brændt. Instinktivt vidste jeg, at det ikke kun var jorden, hvor jeg var, der var blevet brændt. HELE JORDEN var blevet brændt! Der, hvor jeg var, var atmosfæren så skræmmende. Det var så skræmmende at være, hvor jeg var. Jeg gik op ad en bakke for at forsøge at finde et andet menneske, fordi jeg var helt alene på dette sted på en mørk og skræmmende nat. Jeg besteg bakken, jeg kiggede mig omkring, men jeg fandt ingen andre. Jeg kiggede op på stjernerne, og jeg så stjernerne. Da jeg kiggede på stjernerne, vidste jeg inderst inde, at kristne troende var blevet taget op til himlen før den ødelæggelse, hvis eftervirkninger jeg var vidne til her. Så vågnede jeg. Efter jeg vågnede, følte jeg det, som om Gud havde taget fremtiden for at se og derefter bragt mig tilbage.

Efter syv år, i 2010, sagde jeg op som assisterende præst i en alder af 28 år og tænkte: "Gud, jeg har tjent dig. Jeg har gjort mit bedste. Må jeg nu fokusere på mit eget liv?"

Året efter, igen i en drøm, så jeg mig selv i en retssal i himlen. Jeg stod uden for døren til retssalen. Foran mig, mens jeg ventede på at gå ind, stod en mand, der bogstaveligt talt rystede af frygt. Det var, som om han vidste, at når han først var trådt ind i retssalen, ville han ikke klare det. Nå, men endelig gik han ind, og jeg ved ikke, hvad der skete med ham. Retssagen var så hurtig, at den kun tog få sekunder.

Hebræerbrevet 9:22 siger: "Det er et menneskes lov at dø én gang, og så kommer dommen." Så jeg vidste, at disse mennesker, der kom til retten for at få dom, allerede var døde på jorden, men jeg vidste, at jeg ikke var død. Så var det min tur. Jeg befandt mig siddende på en af de kirkelignende bænk i retten og kiggede hen mod stolen, hvor dommeren normalt sidder. Der var Gud – han var så enorm i sædet, hvor han sad. Han var gennemskinnelig, så jeg kunne ikke se hans skikkelse, men jeg kunne stadig vide, at det var Gud. Til venstre for mig var Jesus med en menneskekrop i naturlig størrelse, der fremstod som min advokat. Til højre for mig var Satan, og i hånden havde han en tyk mappe med detaljer om alle de synder, jeg nogensinde har begået. Så fjenden Satan anklagede mig for Gud Fader og Dommer, men så trådte Jesus frem. Da han trådte frem, lige der og da blev jeg frikendt for alle mine synder. I Sydafrika, hvis man bliver dømt og idømt fængsel af en domstol, går man fra retssalen ned ad trappen til et arresthus, før man bliver transporteret til fængslet. Sådan var det i denne himmelske domstol. Hvis man ikke klarer det, går man ned ad trappen til Helvede, men hvis man klarer det, går man op til Himlen. Efter min frifindelse gik jeg op til Himlen. Da jeg kom derhen, var det dag, og jeg så folk sidde rundt omkring. Ud fra deres tøj at dømme var de skolebørn og indsatte. Men de var i himlen – de havde klaret det!!!

Så viste Jesus sig foran mig i en hvid kåbe. Jeg havde lige efterladt ham i hoffet der, men fandt ham så der igen i himlen. Dette var første gang, jeg så Jesus i en vision eller drøm tæt på. Han så ud som en mellemøstlig fyr. Han havde mørkebrunt hår ned til halsen. Han var flot med et pænt trimmet skæg. Det eneste, der fangede min opmærksomhed, var hans øjne. Jeg var forbløffet. Jeg blev bare ved med at se på ham. Jeg kunne ikke holde øjnene væk fra hans øjne. Jeg var – jeg ved ikke, om det er det rigtige ord, fordi engelsk ikke er mit modersmål – hypnotiseret. Jeg var så optaget af erkendelsen af, at min Skaber, som jeg elskede, stod der lige foran mig! Han kiggede på mig og gav, uden at sige noget, kommandoer gennem sit sind. Så begyndte vogne at dukke op og stille sig op foran mig, så mange, at jeg ikke kunne tælle dem. Ingen kørte dem. De bar velpolerede træblokke indeni, hvoraf kun nogle få bar personlige navne. Jesus sagde til mig – igen gennem sit sind, men jeg hørte det højt og tydeligt: "Du har frelst få mennesker."

Så kiggede han over på de mange klodser, der ikke havde navne, og tilføjede: "Du skal fylde alle disse træklodser med sjæle." Og så vågnede jeg. Da jeg vågnede, tænkte jeg, at Gud måske ønsker,

at jeg skal være sjælevinder og åbne en kirke. Igen, ligesom med min første drøm, følte jeg, at jeg kom tilbage fra himlen. Og jeg følte hans tilstedeværelse overalt omkring mig.

Så fem år senere, i 2016, startede jeg en huskirke. Jeg kaldte folk over, de kom, og jeg bad for dem. Dette fortsatte i omkring en måned, men hver gang jeg tog derhen for at dele Guds ord og bede med dem, havde jeg ingen fred i mit hjerte, jeg havde det ikke godt med det. Til sidst fortalte jeg menigheden, at jeg holdt op. De behøvede ikke længere at komme til bøn inde i huskirken. Så gik jeg udenfor, klar til at gå, da en gammel kvinde kom hen til mig ude i gården. Hun bad mig om at bede for hende, så jeg lagde mine hænder på hendes hoved, hun lukkede øjnene, jeg lukkede også øjnene og bad for hende. Da jeg gjorde det, følte jeg et elektrisk stød gå gennem min hånd. Jeg åbnede mine øjne, mens jeg bad, og denne gamle kvinde var her, men ved siden af hende – nu sover jeg ikke, det er ikke en drøm, jeg er ude i det vide åbne – viste Jesus sig lige foran mig, stående ved siden af hende og kiggede på mig. Men nu havde han ikke en hvid kåbe på. Han havde en majestætisk kåbe i en blålig eller marineblå farve på, der gik ned til hans fødder. Han så så stærk ud med sine brede skuldre og kraftige brystkasse. Da jeg kiggede på hans brystkasse, var det, som om jeg kunne se galakser der ligesom galakserne i det ydre rum. Og denne tanke kom til mig: Det er den, der holder universet sammen! Og mens jeg kiggede på ham ansigt til ansigt, smilede han og forsvandt. Jeg sad tilbage med det indtryk, at hans smil var for at sige: "Godt gået!" for at lukke denne kirke. For det var ikke den plan, han havde for mig; jeg skulle ikke åbne en kirke. Og da jeg var færdig med at bede, åbnede den gamle kvinde øjnene og sagde til mig: "Vidste du, at da du bad for mig, følte jeg det, som om en byrde faldt af mine skuldre, og jeg føler mig meget let bagefter?" Jeg vidste, at det skyldtes Jesu tilstedeværelse.

I en anden drøm eller vision, i 2016, så jeg Jesus i himlen, iført den samme majestætiske kåbe og stående uden for en bygning, der lignede USA's højesteretsbygning med sin søjleprydede facade. Der sagde han specifikt til mig: "Du må ikke åbne en kirke." Jeg skal bare annoncere ham som den snart kommende konge til verden.

I 2017 blev jeg i en drøm ført til himlen, hvor jeg i et tronrum så Jesus sidde på sin trone med armene hvilende på armlænene. På gulvet kunne jeg se, at der var en tåge omkring hans trone, og jeg kunne høre en lyd, som om en krig var på vej til verden. Det var det indtryk, jeg fik. Noget meget, meget, meget alvorligt var på vej til verden. Jeg kiggede på Jesus. Igen, uden at åbne munden, men gennem hans tanker, kunne jeg høre ham meget højt og tydeligt sige til mig: "Jeg kommer snart!" Da han sagde disse ord, begyndte han at rejse sig, mens han holdt fast i armlænene. Men før han kunne rejse sig helt, kom der kraft fra ham og blæste mig harmløst baglæns ud af himlen gennem himlen på få sekunder. Jeg landede på min seng. I det øjeblik jeg landede på min seng, vågnede jeg og råbte, idet jeg følte hans tilstedeværelse i mig så stærkt. Min kone sov ved siden af mig. Hun sagde til mig: "Hvad er der galt?" Indtil i dag ved jeg ikke, hvorfor jeg sagde dette til hende, men dette er svaret, der kom ud af min mund: "Jeg så en mand i himlen."

Nu troede jeg, at jeg ville vokse op og blive en gammel kristen mand, og måske dø i halvfemserne. Men alt dette ændrede sig i 2018. Det år, igen i en drøm, så jeg ikke Gud, men jeg hørte hans meget høje stemme. De, der hører dette - vær opmærksomme på, hvad jeg vil sige nu. Læg mærke til de ord, jeg er ved at sige, for ingen af de ord, jeg siger, vil falde til jorden. Ingen af disse ord vil være tomme, fordi de kommer fra Gud selv. Med andre ord vil de blive opfyldt. I denne drøm sagde han: "Der bliver ikke noget VM i fodbold i 2026, fordi livet på jorden ikke vil være business as usual for dem, der er tilbage." Så vågnede jeg. Jeg er ingen fodboldfan, så da jeg vågnede, var jeg ikke klar over, hvornår det sidste VM var blevet afholdt, eller hvornår det næste ville være. Senere tjekkede jeg og fandt ud af, at mændenes VM-fodboldkampe i 2026 primært skal afholdes i USA.

Senere i 2018, tidligt en morgen, vågnede jeg, tændte lyset og begyndte at læse i min Bibel. Jesus viste sig foran mig i en hvid kåbe. Det var ikke en drøm, for jeg var vågen. Jeg så på ham ansigt til

ansigt, da han uden at åbne munden sagde disse ord gennem sit sind: "Fra det tidspunkt, Israel blev en nation i 1948, vil der være 77 år til udvandringen." Han brugte ikke ordet "bortrykkelse", men jeg vidste, at han henviste til det. Han tilføjede: "I 2025, den 23. og 24. september, vil jeg komme for at tage min kirke. På disse to dage vil ingen vide, hvilken dag eller time jeg kommer. Derefter vil der være en syvårig trængsel på jorden for dem, der er tilbage. I 2032, den 15. september, vil jeg vende tilbage til Jorden som konge."

Efter at have sagt disse ord forsvandt han, og jeg var forbløffet. Jeg vidste ikke meget dengang om bortrykkelsen, genkomsten og trængslen. Dengang jeg var ung og begyndte at blive kristen, fortalte en præst mig, at der i fremtiden ville komme en form for trængsel, og at kristne ville gå igennem den. Det var alt, hvad jeg vidste. Jeg vidste ikke, at der var en flugtvej gennem bortrykkelsen. Jeg havde måske hørt om det hist og her, men jeg vidste egentlig ikke meget.

Nu ved jeg, at disse er meget kontroversielle emner, men Gud bad mig en dag om at læse Esajas 55, hvor han sagde: "Intet af mine ord skal forlade mig og vende tomhændet tilbage til mig." Og så sagde han, at han ville begynde at undervise mig. Han ville begynde at tænke gennem mit sind. Jeg er ikke Gud, men han ville lægge tanker i mit sind, så jeg kunne forstå mere om disse sager. Han tog mig med til 2 Kongebog 2:1-11 om den forrige bortrykkelse - Elias'. Da Elias og Elisa var sammen, kom profeterne til dem og spurgte Elisa: "Ved du, at din herre vil blive taget fra dig i dag?" Og Elisa sagde til dem: "Ja, jeg ved det." Og andre profeter fra andre steder gjorde det samme. De stillede ham det samme spørgsmål, og han sagde ligeledes: "Ja, jeg ved det." Til sidst sagde Elias til Elisa: "Før jeg bliver taget fra dig, så fortæl mig, hvad du ønsker, jeg skal gøre for dig." Så jeg så, at dagen for Elias' bortrykkelse ikke var et mysterium for dem. Faktisk havde Gud åbenbaret det for profeterne, for Elisa og for Elias. Så Gud viste mig, at han ville gøre det samme for denne kommende bortrykkelse.

Så jeg begyndte at studere dette emne alvorligt. Så lærte jeg, at Gud havde indstiftet syv fester, og Jesus havde ved sit liv, død og opstandelse allerede opfyldt fire af dem - påsken, de usyrede brød, førstegrøden og pinsen. Kun tre er tilbage - trompetfesten, forsoningsdagen og løvhyttefesten.

3 Mosebog 23 fortæller os, at trompetfesten blev indstiftet som en endagsbegivenhed. Den begyndte med den visuelle observation af nymånen. Men på grund af usikkerheden omkring den fysiske observation af den lille halvmåne af nymånen, blev varigheden på én dag senere forlænget til to dage. Til sidst frembragte denne situation det hebraiske udtryk "Ingen kender dagen eller timen" som en henvisning til denne trompetfest.

Som tidligere nævnt havde Jesus brugt ordet Exodus, men han talte om bortrykkelsen. Syvoghalvfjerds år fra Israels grundlæggelse i 1948 bringer os til netop dette år, 2025.

Og i 2025 vil den 23. og 24. september være de to dage for trompetfesten. Så dette vil være det snævre tidsvindue, hvor kirkens bortrykkelse finder sted. Syv år senere, i 2032, vil den 15. september være forsoningsdagen, når Jesus vender tilbage til Jorden som konge.

Så hvorfor fortalte han mig om VM? 1 Thessalonikerbrev 5:5 fortæller os, at der vil komme en tid, hvor folk højlydt vil hylde fredens og sikkerheds komme i hele verden. Det er i hvert fald, hvad den kommende karismatiske Antikrist vil love verden efter bortrykkelsen. Måske vil der virkelig blive fred, men jeg ved ikke, hvor længe det vil vare. Men i juni 2026 vil verden være i et så alvorligt rod, der vil være så meget kaos og ødelæggelse, at FIFA ikke vil være i stand til at afholde VM-kampene i USA, Canada og Mexico.

I Matthæus 24:36 sagde Jesus, at ingen kender dagen eller timen for bortrykkelsen. Men hvis du googler dette på internettet, kan du finde hjemmesider, der forklarer, at dette udtryk faktisk er et

hebraisk idiom for trompetfesten. Trompetfesten var oprindeligt en endagsfestival, og den begyndte med den fysiske observation af "nymånen." På grund af usikkerheden ved den visuelle observation strakte endagsfestivalen sig til to faktiske dage. Derfor kunne man sige, at ingen kendte dagen eller timen for nymånen - og følgelig også trompetfesten - og i sidste ende også bortrykkelsen.

Men dette er også her en afspejling af traditionelle jødiske bryllupsskikke. Først når gommens far har besluttet bryllupsdatoen, siger han til sin søn: "Gå og hent din brud." Således kender ingen dagen eller timen for brylluppet, ikke engang sønnen, men kun faderen. Kirken er Jesu brud, så bortrykkelsen vil være som brylluppet mellem Jesus og kirken. På Jorden vil det finde sted på en dag, som ingen på Jorden kender, ikke engang Sønnen på Jorden, men kun Faderen.

Og hvis du går til 1 Korintherbrev 15:51-52, er Paulus enig med Jesus ved at nævne den "sidste basun." Nu løber mange mennesker, når de læser den "sidste basun", til Johannes' Åbenbaring og siger, at den sidste basun er det syvende trompetstød fra den syvende engel under Trængselen. Dette er forkert. Under Trompetfesten blæses shofaren 99 gange, efterfulgt af den 100., og den sidste er den "sidste basun."

1 Thessalonikerbrev 5:1 siger: "Men om tider og datoer, brødre og søstre, behøver vi ikke at skrive til jer." Det var ikke nødvendigt for Paulus at skrive til thessalonikerne om tiderne og datoerne for "Herrens dag." Dette skyldtes, at Herrens dag ville være en begivenhed, der var skjult for dem i de næste 2.000 år, men som ville blive åbenbaret for Endetidskirken. Og i vers 4 siger Paulus, at dagen ikke vil komme som en overraskelse for dem, der er i lyset, men som en tyv vil den overraske dem, der er i mørke.

Hebræerbrevet 10:25 formaner os til ikke at forsømme at samles, men at gøre det desto mere, som vi ser dagen nærme sig. Og jeg siger til jer, at det ikke er nogen tilfældig dag, men et fast tidsvindue, man kan se nærme sig.

I Apostlenes Gerninger 1:6-7 spurgte Jesu disciple ham efter hans opstandelse: "Skal du på dette tidspunkt blive Israels konge?" Men han sagde til dem: "Det tilkommer ikke jer at kende de tider og stunder, som Faderen har fastsat af sin egen magt. Men I skal være mine vidner i Judæa, Samaria og jordens ende." Med andre ord burde de tider, hvor Jesus ville vende tilbage og være konge i Israel, ikke være deres bekymring. Det skulle trods alt finde sted 2.000 år senere.

Det er ligesom Daniel, der får besked på at lukke sine ord og forsegle sin bog indtil endens tid. Så der vil komme en åbenbaring til kirken i endens tid, en åbenbaring af selve endens tid.

Så jeg skriver for at advare Sydafrika og verden om, at Jesus vender tilbage. Hvis du findes uden Jesus i dit liv, eller hvis du ikke har givet dit liv til Jesus - husk at tiden nærmer sig. Den tid, som Gud har sat for folk til at modtage ham, den nådeperiode, hvori Gud har givet kirken til at række ud til verden, så alle kan modtage Jesus og blive frelst, er ved at være slut.

Bortrykningen vil ske. Millioner af kristne over hele verden, inklusive Sydafrika, vil forsvinde på et splitsekund. Efter fjernelsen af kristne fra verden vil Guds dom falde over verden.

Verden forbereder sig på VM i fodbold i 2026. Men efter bortrykningen i 2025 vil der være sådan kaos, ødelæggelse og ødelæggelse i verden, at der i juni 2026 ikke vil blive spillet nogen VM-kampe. Verden ville være et uigenkendeligt sted.

Så endnu engang er jeg her for at trygle og bede jer alle – tro ikke, at I har masser af tid. I har ikke masser af tid. Husk, at jeg ikke blev kaldet til at åbne kirker. Jeg havde engang troet, at det var det, Gud havde i tankerne for mig. Men siden da har jeg opdaget, at mit kald er at forkynde for verden,

at Jesus frem for alt lever, og at han snart kommer tilbage. Så verden, vær klar. Læg alle jeres synder bag jer og kom til Kristus, hvor I vil finde frelse. Det er sluttid. Jeg kan ikke sige, at jeg er det eneste kald, men jeg er et af Guds sidste kald. Så jeg appellerer til alle – almindelige borgere, forretningsfolk, berømtheder, ministre, præsidenter for lande på alle kontinenter over hele verden – giv jeres liv til Jesus nu, fordi bortrykkelsens tid er nær.

I 2019 så jeg Tom Horn i et tv-show tale om sin bog, The Wormwood Prophecy. Han er ikke længere iblandt os, men i showet sagde han, at han havde fået information fra en ansat hos NASA om, at en asteroide ville ramme Jorden i 2029 fredag den 13. Horn sagde, at han var nødt til at sidde ned i chok, da han indså, at asteroiden muligvis var den brændende stjerne, der er nævnt i Johannes' Åbenbaring 8. Hvis denne dato markerer midtpunktet i en syvårig trængselsperiode, så bringer det 3 ½ år tilbage en til 2025. Jeg vil sige, at han havde ret i sin overordnede fremtidige tidslinje, som stort set stemmer overens med min.

Jeg modtog den sidste store vision i 2018. Selvfølgelig er det ikke første gang, jeg taler om det siden da. For eksempel talte jeg i den internationale podcast God's Voice Daily. Jeg har også min egen YouTube-kanal, hvor jeg forsøger at give dette budskab ud. Jeg vil ikke give kanalens navn her, fordi jeg ikke er her for at promovere mig selv.

Jesus døde, blev begravet, opstod igen og steg op til himlen i år 32 e.Kr. Der er bibelforskere, der tror, at han ville være væk i 2.000 år og derefter vende tilbage. Hvis man lægger 2.000 år til år 32 e.Kr., ender man i 2032, året for Kristi genkomst. Men der vil være syv års trængsel før det, så hvis man trækker syv fra 2032, ender man i dette år, 2025!

Uden tvivl vil mange mennesker fortælle mig, at mange andre har fastsat den slags datoer før. Disse blev alle til ingenting - men det vil ikke være tilfældet med denne. Jeg er EN MILLIARD PROCENT sikker på, at kirkens bortrykkelse vil finde sted den 23. eller 24. september. Jeg beder verden om at være klar til dette. Sørg for at give dit liv til Jesus. Han er vejen, sandheden og livet. Han er Gud.